

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Άγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ίστῳ μεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'.

Ὕχος β'

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσιν, εὐφημήσωμεν νῦν τὴν τεχθεῖσαν; τὴν ἀγιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ Τιμιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβίμ, καὶ πάντων τῶν Άγίων, τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον, τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος, τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τὸ Θεοῦ ἀγίασμα, τὴν παρέχουσαν τοὶς πιστοίς, ἐν τῇ θείᾳ γεννήσει αὐτῆς, τὸ μέγα ἔλεος.

Ποία πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοὶ Παναγία; τὴν γὰρ ἐκ τῆς στεῖρας κυήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ Ἄδαμ δεσμῶν ἀπελυτρώσω, καὶ Εὕαν, ἐκ τῶν ὡδίνων ἡλευθέρωσας, Ἅγγέλων, διὸ χοροὶ συνεορτάζουσιν, ὁ οὐρανὸς τὴν γῆν χαίρει, καὶ ἐπικροτοῦσιν, αἱ ψυχαὶ Δικαίων ὡδάς, πιστῶς ἀνακράζουσαι, εἰς δόξαν τῶν γενεθλίων σου.

Τίνα τὰ φοβερὰ ἄσματα, ἀ προσήξάν σοὶ τότε Παρθένε; κύκλῳ σου τεχθείσης ίστάμεναι, κόραι χαρμοσύνως χορεύουσαι, καὶ θαυμητικῶς ἀναβοῶσαι, Ἐτέχθη, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον, ἐκλάμπει, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος, πύλαι ἡνοίχθησαν στεῖραι, τοῦ Θεοῦ γὰρ πύλη, εὐτεκνίαν τῶν ἀρετῶν εἰσάγει βραβεύουσα, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῶν Άγίων γ'

Ὕχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ταὶς βαφαὶς ταὶς ἐξ αἵματος, ἔαυτὰς ὥραισασαι, τῷ ὥραιον κάλλει, κόραι νεάνιδες, ἀδιαφθόρως συνήφθητε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συντηροῦντι τὴν ὑμῶν, παρθενίαν ἀμόλυντον, εἰς ἀκήρατον, ἀφθαρσίας νυμφῶνα, εἰς θαλάμους, οὐρανίους εἰς παστάδα, ἀχειροποίητον Μάρτυρες.

Ἄτελεῖ ἐν τῷ σώματι, καὶ τελείω φρονήματι, παλαμναῖον δράκοντα, τὸν ἀρχέκακον, κατεπαλαίσατε ἔνδοξοι, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ, τὴν ἰσχύν ἀπεδείξατε, ὅθεν ἥρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Καὶ τὰ μέλη στρεβλούμεναι, καὶ πυρὶ δαπανώμεναι, σιδηροῖς τε ὄνυξι σπαραττόμεναι, καὶ ἐπὶ ἔνδιου κρεμάμεναι, καὶ ξίφει τεμνόμεναι, οὐκ ἥρνήσασθε Χριστόν, ἀθληφόροι πανεύφημοι, ὅθεν εὔρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ισάριθμοι.

Δόξα... Καὶ νύν... Ὅχος δ'

Δι' Ἅγγέλου προρρήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννῆς τῶν δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένε, οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε, κατάρας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ ἀντίδοσις, διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος β'

Οἶκος τοῦ Εὐφραθὰ

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε, ίδοὺ γάρ, στεῖρα καρπὸν ἐκφύει, ἐν ᾧ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὗς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Σκίρτα Ἰωακείμ, ὄρῶν Ἄνναν κοιλίας, καρπὸν ἐκφύουσάν σοί, ἐξ οὗ ζωὴ τῷ κόσμῳ, καὶ λύτρωσις τεχθήσεται.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Γῆρας, Ἰωακείμ, καὶ στείρωσις τῆς Ἄννης, σκιρτάτωσαν ὡς πάλαι, γηράσασαν τὴν φύσιν, τὴν βρότειον καινίζοντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὁμοιον

"Υμνον ἐκ ρυπαρῶν, χειλέων Θεοτόκε, προσδέχου καὶ τὴν λύσιν, δίδου μοὶ τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν κακῶν διόρθωσιν.

Ἀπολυπίκιον τῆς Ἔορτῆς Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήγυνε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὶ ὕμισε σοὶ ὁ Θεός; "Ἄ μοι ὕμισε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδού, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον, ἐξ ἦς ὁ πλαστουργός, Χριστός ὁ νέος Ἄδαμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον, Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα, ὅμοιον

Ἐκ τῆς ρίζης Ἱεσσαί, καὶ ἐξ ὁσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα, καὶ θεουργεῖται, Συγχάρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα, πανηγυρίζει κραυγάζουσα, Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ο Κανὼν τῆς Ἔορτῆς, καὶ τῶν Ἅγιων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τριῶν ἀδελφῶν γνησίων ἄθλους σέβω, Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ἡχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμά μου

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἦν εὐσεβῶς ἐκηρύξατε, ἡμῖν ἴλεώσασθε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, νῦν γεραίρουσιν, ὑμῶν τους θείους ἄθλους, καὶ τὰ κατορθώματα, θεομακάριστοι.

Τημάτων ἡλόγησαν, τοῦ δυσμενοῦς αἱ Νεάνιδες, τῷ θείῳ φραττόμεναι, ὅπλῳ τῆς πίστεως, καὶ ὑπέστησαν, βασάνων τρικυμίαν, καὶ θάνατον ἄδικον, διὰ τὴν πάντων ζωῆν.

Ίσχυντι ρωνύμεναι, παντοδυνάμω τοῦ κτίσαντος, ἀνδρείαν ἀνέλαβον, γνώμην αἱ πάνσεμνοι, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν σκολιὸν τὸν μέγαν, ποσὶ κατεπάτησαν, καὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον

Ως ἔμψυχον θάλαμον, ώς ἀδιάφθορον σκήνωμα, ώς πύλην οὐράνιον, ώς θείαν τράπεζαν, ώς παλάτιον, καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότου, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ὑμνοις τιμήσωμεν.

΄Ωδὴ γ'

Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Νενεκρωμένω, λογισμῷ ὁ παράνομος τύραννος, τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστόν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἡνάγκαζε, Μάρτυς Μηνοδώρα σε, καταικιζόμενος.

Ἄτενιζούσης, πρὸς Θεὸν δικαστὴς οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ βάθδοις ἀπηνῶς, συνθλῆ τὰ μέλη σου στέφος σοί, πλέκων ώς οὐκ ὕετο, Μάρτυς ἀμάραντον.

Διὰ βασάνων, αἱ τρισόλβιοι ἄγιαι Μάρτυρες, θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν, εῦραντο τρανότερον, Θεῷ ἐγγίζουσαι.

Θεοτοκίον

Ἐπιφανεῖσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον, ἀμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνὴ Παρθένε διάρρηξον, σώσόν με κυήσασα, τὸν πανοικτίρμονα.

΄Ο Είρμος

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ, οὐ γὰρ ἐστιν Ἄγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε».

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων

΄Ηχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Κατεπλάγησαν ὑμῶν, τὴν καρτερίαν τὴν πολλὴν, ἐπουράνιοι χοροί, τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν, ώς πὲρ γὰρ ἄλλου πάσχοντος διέκεισθε, τὰ σκέλη τοὶς μοχλοὶς συντριβόμεναι, θάνατον πικρὸν ὑπομένουσαι, καὶ γυναικείω σώματι, τὸν δράκοντα τὸν ἀποστάτην συντρίβουσαι, παρθένοι Νύμφαι, τοῦ Ζωοδότου, πίστεως αἱ ὑπέρμαχοι.

Δόξα... Καὶ νύν.... Τῆς Τεορτῆς

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ώς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται, εἰς δόξαν ἡμῶν, Οὐκ ἔτι ὁ Αδάμ, κατακρίνεται, ἡ Εὕα τῶν δεσμῶν, ἀπολέλυται, καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βιωντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἁγνῇ, Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

΄Ωδὴ δ'

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ

Λαμπομένη ταὶς ἀκτίσι, τοῦ Σταυροῦ ἡ ἀοίδιμος, Μητροδώρα ἔνδιλος, ἀπαιωρουμένη ὑπέφερε, τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν, πλάνης ἄνθρακας, δροσισμῷ ἀγάπης, τοῦ Χριστοῦ ἀποσβέσασα.

Φανοτάτη θεωρία, λογισμῷ ἀτενίζουσα, καὶ φανταζομένη, κάλλος τοῦ Νυμφίου ἀμήχανον, κατεαγεῖσα μοχλῷ τε ἡ ἀοίδιμος, Μηνοδώρα, φέρει καρτερῶς τὰ ἐπίπονα.

Ώρωιαθητε παρθένοι, καὶ φαιδρῶς ἐδοξάοθητε, τὸν δεδοξασμένον, Λόγον ὄλικῶς ἀγαπήσασαι, οὐ τετρωμέναι τῷ πόθῳ ὑπεμείνατε, παθημάτων, τὰς ἐπαγωγὰς καρτερώτατα.

Θεοτοκίον

Νεκρωθέντα μὲ κακία, τοῦ δολίου Πανάχραντε, ἡ ζωὴν τεκοῦσα, ζώωσον, πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, καὶ ἐμπεσόντα εἰς βάθη παραπτώσεων, ἐπανάγαγε, ώς συμπαθὴς Παναμώμητε.

΄Ωδὴ ε'

Σὺ Κύριε μου φῶς

Γνώμην καρτερικήν, καὶ ἀήττητον φρόνημα, αἱ Μάρτυρες πρὸ βημάτων, ἐνδεικνύμεναι νίκης,

στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Νῦν φέρει σιδηρῶν, ἐξ ὄνυχων σπαράγματα, στερρότατα κρεμαμένη, Νυμφοδώρα Νυμφίον, ποθοῦσα τὸν ἀθάνατον.

Ἡ τρίφωτος λαμπάς, τὸ τριώροφον οἴκημα, τὸ σκήνωμα τῆς Τριάδος, εὐφημείσθωσαν ὕμνοις, Παρθένοι αἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον

Σὲ μόνην ἐκλεκτήν, καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον, εὐράμενος σωματοῦται, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Ωδὴ ζ'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ἴδεῖν σου, ἐφιέμεναι κάλλος ἀμήχανον, αἱ τετρωμέναι τῷ πόθῳ, σοῦ τῷ γλυκυτάτῳ ἄναρχε Λόγε, τῶν βασάνων, τὴν πικρίαν γενναίως ὑπήνεγκαν.

Ως κρίνα, ἀθλητῶν ἐν λειμώνι ἐξήνθησαν, αἱ πανοίδιμοι Κόραι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πνοαὶς βασάνων, τῶν ποικίλων, εὐωδίασαν Πνεύματος χάριτι.

Νυμφίον, τὸν ἀθάνατον μόνον ποθήσασαι, τοῦ ὄρωμένου θανάτου, ἀοράτῳ σθένει νευρούμεναι, ἀριδήλως, οὐκ ἐφρόντισαν Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον

Ἄγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ἀγιωτέραν εὐρῶν σε, καὶ καθαρωτέραν κτίσεως πάσης, Θεομῆτορ, κυριώνυμε ἄχραντε Δέσποινα.

Ο Είρμος

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥέυσαντι αἷματι».

Κοντάκιον Ἡχος δ'

Ο ύψωθεὶς

Ὑπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἔχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς τῷ πνεύματι συνδούμεναι, ὅθεν εἰσωκίσθητε, σὺν ταὶς πέντε Παρθένοις, πρός τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Ο Οἶκος

Τερωτάτην συγκροτεῖ, πανήγυριν ἐν πίστει, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, αὐταδέλφων Μαρτύρων ἐπιτελοῦσα εὐσεβῶς, μνήμην ὑμῶν τὴν φωσφόρον, καὶ λαμπρὰν καὶ παμφαή, πανεύφημοι ὄμότροποι, στερρῶς γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἀντίπαλον νοῦν καταπατήσασαι, ἀνεδήσασθε στεφάνους ἐκ χειρὸς τοῦ παμβασιλέως, παρ' οὐ μοὶ φωτισμὸν αἰτήσασθε, ὅντως εὐφημῆσαι τὴν ὑμῶν μνήμην ἀξίως, καὶ τὰς θαυμαστὰς καὶ θείας ἀνδραγαθίας, ὑμεῖς γὰρ τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Συναξάριον

Τὴν Ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας.

Στίχοι

- Ἡγοῦντο Μηνοδώρα καὶ Μητροδώρα,
- Καὶ Νυμφοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας.
- Θεινόμεναι δεκάτῃ δωρώνυμοι ἔκθανον αἱ τρεῖς.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρυψαβά.

Στίχοι

- Βαρυψαβὰς δι' αἵμα θεῖον Δεσπότου,
- Οἰκεῖον αἵμα συντριβεὶς ξύλοις χέει.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἡ Ἁγία Πουλχερία, ἡ Βασίλισσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὄντως παρέστη ψαλμικῶς Πουλχερία,
- Ἐκ δεξιῶν σου Βασίλισσα Χριστέ μου.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ καὶ Κλήμεντος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Ἰας, ἣτις ξίφει ἐτελειώθη.

Στίχοι

- Ἐκ γῆς ἐκάρθη κοιλάδων Ἰα ξίφει,
- Καὶ σοὶ προσήχθη Σῶτερ ως εὔπνουν Ἰον.

Ταὶς τῶν σῶν Ἅγιων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

΄Ωδὴ ζ΄

Ἄβραμιαῖοι ποτὲ

Θύειν εἰδώλοις σαφῶς, τοῦ δυσσεβοῦς τυράννου, κελευομένου κατεπτύσατε, βοῶσαι Νεάνιδες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λελαμπρυσμέναι τὸν νοῦν, θεαρχικαὶς ἀκτίσιν, ἀχλὺν εἰδώλων ἡμαυρώσατε, βοῶσαι Πανεύφημοι, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐκ ἔκτομαι τῶν μελῶν, οὗ διωγμὸς οὐ θλίψις, Χριστοῦ χωρίσαι ὄλως, ἵσχυσαν, βοώσας τὰς Μάρτυρας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

΄Υπερφυῶς τὸν Θεόν, ἐν τῇ γαστρί σου Κόρη, κυοφορῆσαι κατηξίωσαι, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, τοὺς μελωδοῦντας πιστῶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

΄Ωδὴ η'

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς

Στομωθεῖσαι ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, ἀπημβλύνατε κέντρα τοῦ ὄφεως, ἐν γυναικείῳ σώματι, ἀνδρικοὺς διανύουσαι τοὺς ἀγῶνας, καὶ στεφάνοις ἐνθέοις στεφόμεναι.

Συμπλακεῖσαι ἐν μέσῳ τοῦ σκάμματος, ἀοράτοις ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσωμάτους ἔτρεψαν, αἱ θεόφρονες Κόραι, ἀναβοῶσαι, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

΄Ἐν Θεῷ τῷ Σωτήρι νευρούμεναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δυναμούμεναι, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀνίσχυρον, διωλέσατε κράτος, ἀναβοῶσαι, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Βασιλείας τῆς ἄνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, πεποικιλμέναι στίγμασι, τῶν βασάνων τῷ κάλλει διηγητισμέναι, ἀξιάγαστοι Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον

΄Ως Θεοῦ ἀκηλίδωτον τέμενος, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταὶς φύσεσι, γνωριζόμενον Κόρη, ὃ μελωδοῦμεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ο Εἴρμος

΄΄Αλυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

΄Ωδὴ θ'

Λίθος ἀχειρότμητος

΄Ιδεῖν ἐφιέμεναι κάλλος, τὸ τοῦ Νυμφίου ὄλοτρόπω, νεύσει πρὸς αὐτὸν θεοφόροι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ θητῷ τοῦ σώματος, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

΄Ωφθητε τυράννων ἐν μέσῳ, οἵα πὲρ λύκων ὡμοτάτων, ἀσπιλοὶ ἀμνάδες τὴν τούτων, θηριωδίαν καταπαλαίουσαι, καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα, ως Ἱερεῖα προσαγόμεναι.

Στέφος ἀνεπλέξασθε ἄμα, μὴ παλαιούμενον παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ βασιλείαν ὅντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ώς Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρων ἡξιώθητε.

Ὕπετο τοῦτον τὸν ἀγαθὸν τὸν παθῶν μου, ταὶς ἀκεσίαις τῆς κυνησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ως ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον

Φείσαι μου Χριστὲ ὅταν ἔλθης, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταὶς ἀκεσίαις τῆς κυνησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ως ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Ο Είρμος

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ "ἀσαλεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Φῶς ἀναλλοίωτον

Αἱ τρεῖς παρθένοι Τριάδα, Θεὸν ἀφράστως ποθοῦσαι, κηρύττουσι τῶν τυράννων, ἐνώπιον διὰ τοῦτο, βασανισθεῖσαι τοῦ στέφους, τυγχάνουσι τοῦ ἀφθάρτου.

Θεοτοκίον ὅμοιον

὾ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, ὁ φωτισμὸς τῶν ἀνθρώπων, ἡ προστασία τοῦ κόσμου, Θεογεννῆτορ Μαρία, τοὺς σὲ ὑμοῦ ὄντας ἐν πίστει, ρύσαι πταισμάτων Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν Στιχηρά.

Ὕχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Γόνος Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἐφάνη τοὶς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἀμαρτίας ἄπαντας.

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ὕρος ως ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδείχθη, ἡ στείρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοὶς δεδώρηται.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ὕρξασα τὰ δεσμά, στειρώσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάναγνος Παρθένος, προῆλθε τοὶς ἀνθρώποις, τὴν ἄφεσιν βραβεύουσα.

Δόξα... Καὶ νύν... Ὄμοιον

Ἴωμεν οἱ πιστοί, δοξάζοντες τὴν Κόρην, ἐτέχθη γὰρ ἐκ στεῖρας, τὴν στειρωθεῖσαν φύσιν, ἥμῶν ἀνακαινίζουσα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ακολουθία, ως σύνηθες, καὶ Απόλυσις.